

opusdei.org

Meditacije: srijeda trećeg tjedna korizme

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi tijekom korizme.

27.02.2025.

- Isus je punina Zakona
 - Vjernost koja oživljava i širi srce
 - Razumjeti ono što ljubimo
-

„S ONU STRANU Jordana, u pustinji... Mojsije reče Izraelcima sve što mu je Jahve za njih naređivao“ (*Pnz* 1,1-3). Narod se nalazi na pragu obećane zemlje. No onaj koji ih je vodio i bio im pastir još od bijega iz Egipta prije četrdeset godina, neće s njima prijeći tu posljednju granicu. Prije nego što preda dušu Bogu, Mojsije do kraja ispunjava svoje poslanje. „Ja sam vas, eto, poučio o zakonima i uredbama, kako mi je Jahve, Bog moj, naredio da ih vršite u zemlji u koju idete da je zaposjednete. Držite ih i vršite: to će u očima naroda biti vaša mudrost i vaša razboritost“ (*Pnz* 4,5-6).

Identitet Izraela oblikovat će se kroz njihovu vjernost ovom Zakonu. Od Jošue i Pinhasa do Šaula iz Tarza, preko Ilije, Judite i Matatije, mnogi će Izraelci osjetiti kako im se srce raspaljuje gorućom ljubavlju prema Božjem Zakonu. Stoga, kada Isus započinje svoj javni život, narod je uzbuđen. Govori s autoritetom i čini

se da sebi i svojim učenicima dopušta određene iznimke od tradicija njihovih otaca. Pobožni su Izraelci zbunjeni, pa im Gospodin jasno kaže: „Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti“ (Mt 5,17).

Isus sebe stavlja u tu tradiciju gorljive ljubavi prema Božjem Zakonu, slavi svog naroda. No on dodaje nešto važno. Nije došao ukinuti Zakon, ali ne traži ni puko formalno ispunjenje. Krist je došao dovesti Zakon do njegove punine.

„On ide do korijena Zakona, stavljajući u prvi plan nakanu, a time i ljudsko srce, iz kojeg proizlaze i dobra i loša djela... Kroz vjeru u Krista možemo se otvoriti djelovanju Duha, koji nam omogućuje da iskusimo božansku ljubav.“[1]

NEKIMA od Isusovih slušatelja njegov se odgovor možda činio nedostatnim. Možda su se pitali: „Ako nije došao ukinuti Zakon, što onda znači njegovo dvosmisleno ponašanje?“ No Isusovo ponašanje bilo je dvosmisleno samo onima koji su imali iskrivljeno razumijevanje Zakona. A ono što Isus želi dokinuti upravo je taj pogrešan način gledanja. Ipak, taj je zadatak težak, jer je to iskrivljeno gledanje duboko ukorijenjeno, osobito kod nekih farizeja. Njihova vjernost Zakonu svodila se na površinsko ispunjenje, formalno promatranje, usklađeno sa srcem koje ne uspijeva rasti (usp. *Iz 29,13; Mt 15,6*).

Ali to nije vjernost koju Gospodin želi. Mojsije je rekao: „A sada, Izraele, poslušaj zakone i uredbe kojima vas učim da biste ih vršili i tako poživjeli“ (*Pnz 4,1*). Svrha Zakona jest da nam pomogne živjeti, rasti. Na isti način, Isusove riječi su

„Duh i život“ (usp. *Iv* 6,63). Daleko od toga da nas sputava, Gospodnja riječ, kako kaže psalmist, „trči brzo“ (usp. *Ps* 147,15). Daleko od toga da nas umanjuje, vjernost Zakonu ima moć da nas učini velikima, jer nas stavlja na put koji proširuje naše srce: „Korake mi upravljaj po svom obećanju da nikakva opačina ne ovlada mnome“ (*Ps* 119,133).

„Svetost ima elastičnost gipkih mišića,“ rekao je sveti Josemaría. „Svetost nije kartonski kruta; to je život: nadnaravni život.“[2] Kako razlikovati „farizejsko ispunjenje“ koje nas smanjuje i čini krutima od punine Zakona koja nas oživljava i čini velikima? Mogli bismo nabrojiti mnogo stvari, ali ključ je u ljubavi koja ima dva konkretna znaka: radost, plod činjenja stvari slobodno[3] i nježnost kojom ih činimo[4], jer u njih ulažemo srce i veliku pažnju. Zato možemo

razumjeti zašto „velike duše pridaju veliku važnost malim stvarima.“[5]

DA BISMO ispunili Božji Zakon s ljubavlju, dobro je znati zašto nešto činimo. Istina je da možemo voljeti nešto čak i ako to ne razumijemo u potpunosti, jer tada vjerujemo osobi koja nam to govori: Gospodinu, roditeljima, nekome u koga imamo povjerenja... ali prava ljubav uvijek teži boljem razumijevanju, a ljubav raste u mjeri u kojoj sve dublje proniknemo u njezine razloge.[6] Ako nešto činimo bez razumijevanja zašto, lako se možemo ograničiti na vanjsko ispunjenje, bez unutarnjeg poistovjećivanja s tim, i bez svijesti da to činimo za Boga. Tada ono može postati teret ili izgubiti smisao. Sveto nas pismo opominje: „Zato dobro pazi i dobro se čuvaj da ne zaboraviš događaje što si ih svojim očima vidio;

neka ti ne iščeznu iz srca ni jednoga dana tvoga života; naprotiv, pouči o njima svoje sinove i sinove svojih sinova“ (*Pnz* 4,9).

Ponekad stvari razumijemo upravo kroz poslušnost, kada je ta poslušnost rođena iz želje da se poistovjetimo s onim što Bog želi od nas. Ovo se čudo događa ponajprije u molitvi, gdje nam Bog pomaže uskladiti našu volju s njegovom, kroz svjetlo, osjećaje i nadahnuća koja ulijeva u naše duše. Uz molitvu, nezaobilazan način rasta u razumijevanju je proučavanje, osobito Svetog pisma i Katekizma Katoličke Crkve. Oni su neiscrpivi izvori u koje uvijek možemo dublje uranjati, pronalazeći svaki put nova svjetla koja ispunjavaju sve što činimo smislom, i koja nam pomažu dati razloge za našu vjeru onima koji nas o njoj pitaju.

Naša Gospa također je morala nastojati razumjeti Božje djelovanje

u svom životu. Zato je često razmatrala događaje u svom srcu (usp. *Lk* 1,29; 2,19.51); pitala za objašnjenje onoga što nije razumjela (usp. *Lk* 1,34; 2,48) i tražila pomoć onih koji su joj mogli pomoći (usp. *Lk* 1,39). Zato nas Marija može naučiti kako biti istinski slobodni.

[1] Papa Franjo, *Angelus*, 16. veljače 2014.

[2] Sveti Josemaría, *Kovačnica* br. 156.

[3] Msgr. Fernando Ocáriz, Pastoralno pismo, 9. siječnja 2018., br. 6.

[4] Usp. Papa Franjo, *Amoris laetitia*, br. 127.

[5] Sveti Josemaría, *Put* br. 818.

[6] Usp. Sveti Toma Akvinski,
Komentar o Nikomahovoj etici, knj. 8,
12. br. 6.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-srijeda-treceg-
korizmenog-tjedna/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-srijeda-treceg-korizmenog-tjedna/) (31.03.2026.)